

KIELNIA (6) *sb f*

kielnia (5), [**kielna**], kielnia *a.* kielna (1).

e jasne, a pochylone; w kielna a prawdopodobnie jasne (tak w -a).

sg N kielniã (3), [kielna]; -ã (2), -(a) (1). ◇ I kielnią (1). ◇ L kielni (1). ◇ pl G kielen (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. *Narzędzie murarskie służące do nabierania zaprawy; trulla Calep, Cn (4) : Sięgáiąc kielnią wołáli: Czemu nam nie podawaćie/ Cegły z wapnem ielli maćie. BierEz G2.*

Wyrażenie: »kielnia mularska« = trulla Calep [szyk 1 : 1] (2): Po mulárkíey im kielni dał BierEz G2; Calep 1090b.

Przen: O budownictwie (1) : broń nieuchroniona W iednéy ręce/ á w drugiéy kielnia vgládzona. Owi ná wŕzytki ťrony czuyną ťtraż trzymáią A ći zásię obronné mury zákłádáią. KochProp 13.

2. *Naczynie do czerpania wody; antlia, arutena, bacrio, haustum, trua, trulla Cn (1) : Kotlew pomnieífich 12 PANew do Biankj 1 Kielen 9 Nieczekk [!] 4 WyprKr 119; [roznów żelaznych małych i wielkich 14, siekacze 2, kielna 1 InwMieszcz 1579 nr 222.]*

3. *Skrzynia na drobny bagaż w powozie; loculamentum raedae posticae Cn (1) : Ow drugi krzywi ťzyią z onego wáwozã/ Co mu kielnia przyleglá kiedy wypadł z wozá. RejWiz 73v.*

Synonim: 2. szkopiec.

Cf KIELLA, [KIELNICA]